

Η Α.Θ.Μ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Τήν Κυριακήν, 8^η / 21^η Ιουνίου 2020, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε θείας Λειτουργίας εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμψάντων Ἀγίων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν καί ὁσίων ἐορταζομένη ἀπό τινων δεκαετιῶν ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων μετὰ τήν Κυριακήν τῶν Ἀγίων Πάντων.

Μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησεν ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Βηθλεέμ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καί Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι καί Ἀραβόφωνοι Πρεσβύτεροι, ἐφημέριοι τοῦ Προσκυνήματος τῆς Βηθλεέμ καί ὁ Ἀρχιδιάκονος Μᾶρκος, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Εὐλόγιος, ψάλλοντος τοῦ Βασιλείου Γκοτσοπούλου δεξιὰ ἑλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Βασιλικῆς ὑπὸ τόν κ. Λῶρενς Σαμούρ ἀριστερά ἀραβιστί καί μετεχόντων ὀλίγων τι περισσοτέρων πιστῶν, λόγῳ ἐλαφρύνσεως τῶν μέτρων κατὰ τοῦ covid-19.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τόν λεγόμενον Πέτρον καί Ἀνδρέαν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τήν θάλασσαν· ἦσαν γάρ ἀλιεῖς· καί λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων», (Ματθ. 4, 18-20).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐορτάζει ἰδιαιτέρως σήμερον τήν μνήμην τῶν ἁγίων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμψάντων, διό καί ἡμεῖς τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνηθοροίσθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου, δηλονότι τῆς Γεννήσεως τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα προσφέρωμεν εὐχαριστήριον καί ἀναίμακτον θυσίαν αἰνέσεως τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ἐν μέσῳ μάλιστα τῆς ὑφέσεως τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ covid-19.

Ἡ γεωγραφική περιοχή τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὁ ἀγιογραφικός τόπος, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ συνάντησις τῶν ἐπουρανίων μετὰ τῶν ἐπιγείων, τούτέστιν ἡ ἐν τῷ κόσμῳ καί τοῖς ἀνθρώποις ἀποκάλυψις τοῦ θεοῦ, ἡ πληρωθεῖσα / ὁλοκληρωθεῖσα ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Οἰκονομίας τοῦ θεοῦ μυστηρίῳ, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγιογραφική Παλαιστίνη εἶναι ὁ πρωτογενής τόπος τῆς κλήσεως τόσο τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, ὅσον καί τῶν ἁγίων Ἀποστόλων: «Καί εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καί ἐκ τῆς συγγενείας σου καί ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός

σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω», (Γεν. 12,1). Εἰς δέ τοὺς ἀλιεῖς λέγει Κύριος: «δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δέ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ», (Ματθ. 4, 19-20).

Διὰ τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ὑπὸ τοῦ Κυρίου σχηματίζεται ὁ σύλλογος τῶν ἱερῶν προσώπων καὶ τῶν προφητῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Διὰ δέ τῆς κλήσεως τῶν Ἀγίων ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται ὁ ἐκλεκτός σύλλογος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Τόσον οἱ Προφῆται ὅσον καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπετέλεσαν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Χριστοῦ, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπικοδομήθησαν πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 19-20).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ θεὸς διὰ τῆς κλήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄνευ δευτέρας σκέψεως τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων κατέστησεν αὐτοὺς δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πνεύματος ἁγιωσύνης κατὰ τό εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 15-16).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ κεκλημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τὰ πρότυπα τῆς ἁγιωσύνης, δηλονότι τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τοῦτο καλούμεθα νὰ γίνωμεν μιμηταὶ αὐτῶν: «φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96, 11-12), ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τῆς μέν γῆς τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὅτι αὕτη ἐποτίσθη καὶ συνεπὼς ἡγιασθῇ μέ τό τίμιον αἷμα τοῦ «πληρώματος τοῦ [Μωσαϊκοῦ] Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν», τούτέστιν τοῦ Χριστοῦ· τῶν δέ ἁγίων αὐτῆς ὅτι οὗτοι ἐγένοντο αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς διδασκαλίας τῶν θαυμάτων τοῦ σταυρικοῦ πάθους καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Κατὰ δέ τὸν κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων Πέτρον: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνώρισamen ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1, 16).

Σημειωτέον ὅτι ἡ πηγὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἁγιωσύνης πάντων τῶν ἁγίων καὶ δὴ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ τυγχάνει «ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς», ἡ ὑπερευλογημένη θεοτόκος καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἡ ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ ὁποία ἐνεκαινίασεν τὸν ἁγιασμόν τῆς Ἀγιογραφικῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης, διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αὐτῆς ἐν Ναζαρέτ, διὰ τοῦ τόκου τοῦ θεοῦ Λόγου ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ καὶ διὰ τῆς ταφῆς αὐτῆς ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Γεθσημανῆς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τὴν ἄχραντον Δέσποιναν θεοτόκον καὶ τὴν ὑπακοὴν αὐτῆς εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ, ὀφείλουν πάντες οἱ ἅγιοι τὴν ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην αὐτῶν: «Ὡσπερ γάρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί», (Ρωμ. 5,19), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Οἱ ἅγιοι, ὄντες πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καί ἔπαινον θεοῦ, (Φιλιπ. 1,11), κατὰ Παῦλον, ἀποτελοῦν ζωντανόν παράδειγμα, διὰ τοῦ ὁποίου προτρεπόμεθα εἰς μίμησιν τοῦ ἐνθέου αὐτῶν ζήλου καί τῆς τελείας αὐτῶν ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ ἀναρίθμητος χορός τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει περιτράνως, ὅτι κάθε ἄνθρωπος δύναται καί καλεῖται εἰς κοινωνίαν τῶν Ἀγίων κατὰ τό γεγραμμένον «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 1, 16). Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τό παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλά καί ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. «Τῶν γάρ ἁγίων οὐχί τά ρήματα μόνον, ἀλλά καί αὐτά τά πρόσωπα πνευματικῆς γέμει χάριτος», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. «Τοὺς Ἁγίους προσκυνῶ καί σέβομαι καί δέομαι αὐτῶν τῆς πρεσβείας καί ἰκεσίας διὰ γάρ τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν σωζόμεθα πάντες», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Οἱ σήμερον τιμώμενοι Ἅγιοι οἱ ἐν Παλαιστίνῃ διαλάμψαντες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διακρίνονται διὰ τὴν ἀδιάψευστον αὐτῶν ἱστορικὴν μαρτυρίαν, ὅτι ἀφ' ἐνός μὲν ἢ ἐν Χριστῷ φανερωθεῖσα ἀλήθεια δέν εἶναι μία ἰδεολογικὴ ἢ ἐθελοθησκευτικὴ κοσμοθεωρία, καί ἀφ' ἑτέρου ἢ Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι κοινωνικόν σύστημα, δηλονότι φιλανθρωπικόν ἴδρυμα (charity), ἀλλά ἡ πραγματικότης, ὅτι ὁ θεός, ὁ Δημιουργός τῶν ὄντων ἐπαναπαύεται ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ ψαλμῳδός λέγων: «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ· αὕτη ἡ κατάπανσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν», (Ψαλμ. 131, 13-14).

Ἡμεῖς παρακαλέσωμεν τοὺς ἁγίους, τοὺς ἔχοντας παρρησίαν πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν σὺν τῆς θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, τύχωμεν τῆς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἁγιωσύνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐνεκαίνιασε μικρὸν ἰδιωτικὸν παρεκκλήσιον – εὐκτήριον οἶκον, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ρωμαιορθοδόξου Μιχαήλ Καναβάτι, τελῶν ἁγιασμόν καί προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ εἰς τὴν παρατεθεῖσαν μεσημβρινὴν ἑόρτιον νηστίσimon τράπεζαν δι' ἰχθύων:

«Ἐάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες (Ψαλμ.126,1), ψάλλει ὁ προφητὰναξ Δαυΐδ.

Ἀγαπητέ κύριε Μάϊκ μετά τῆς οἰκογενείας σου,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ἀκούοντες εἰς τοὺς Κυριακοὺς λόγους λέγομεν: «εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ» (Λουκ. 10,5), εἰς ὃν εἰσῆλθομεν σήμερον, ἵνα ἐξ ἐνός μὲν εὐλογήσωμεν τοῦτον, ἐξ ἑτέρου δέ ἁγιάσωμεν τό ἐν αὐτῷ ἴδρυθέν μικρὸν παρεκκλήσιον πρὸς τιμὴν καί μνήμην τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ.

Οἱ ἄγγελοι πάντες, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, «εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἐβρ. 1,14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ θεός παντός ἔθνους καί λαοῦ ἐπιστάτας καί πρὸς τό συμφέρον ὁδηγούς, (Δευτ. 32,8). Εἰς αὐτούς προτάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' Αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάβῃ μηδέ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίση κακόν, (Ψαλμ. 34, 5-6/ 33,8).

Αὐτοί ἐν οὐρανοῖς διαπαντός βλέπουσι τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τόν Αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, (Ήσ. 6,3) καί πρεσβεύοντες πρός Αὐτόν ὑπέρ ἡμῶν καθώς καί «χαίρουσι ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι», (Λουκ. 15, 10).

«Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», λέγει Κύριος. Τοῦτο ἀκριβῶς μαρτυρεῖ ἡ ἐν τῷ οἴκῳ ὑμῶν σημερινή αὕτη φιλόξενος καί φιλάδελφος πρόσκλησις τῆς Μετριότητος Ἡμῶν, τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυρίου Θεοφυλάκτου Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ καί τῶν εὐλαβῶν κληρικῶν, τῶν διακονούντων τό εὐσεβές ποίμνιον ἡμῶν μετ' ἀγάπης καί ἀφοσιώσεως.

Ἦλθομεν πρός ὑμᾶς, ἀγαπητέ Μάϊκ, ἐν χαρᾷ Κυρίου, ἵνα συναπαυσώμεθα ὑμῖν (Ρωμ. 15,32), ὡς ἐπιστέλλει ὁ Θεῖος Παῦλος πρός Ρωμαίους.

Ἡ ἀποστολή τοῦ ἐκπνύου τοῦ Χριστοῦ καί πιστοῦ μέλους τοῦ σώματος Αὐτοῦ, τουτέστιν τῆς Ἐκκλησίας καταδεικνύεται ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ παραγγέλματι πρός τούς ἁγίους μαθητάς καί Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ: «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμπάντων χαρίζεται ὑμῖν καί τῇ εὐλαβεστάτῃ οἰκογενεῖᾳ ὑμῶν δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, ὑγιεῖαν ψυχικήν καί σωματικήν καί ὑπομονήν, τῷ δέ μακαριστῷ Πατρί ὑμῶν Νικολάῳ ἀναπαύῃ τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων.

Τέλος, παρακαλέσωμεν τόν ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ τεχθέντα Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί προσευχητικῶς εἴπωμεν Αὐτῷ: “Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καί ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί εἰς τήν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων”. Ἀμήν, ἔτη πολλά ὑγιεινά, εἰρηνικά καί εὐλογημένα παρὰ Κυρίου».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας